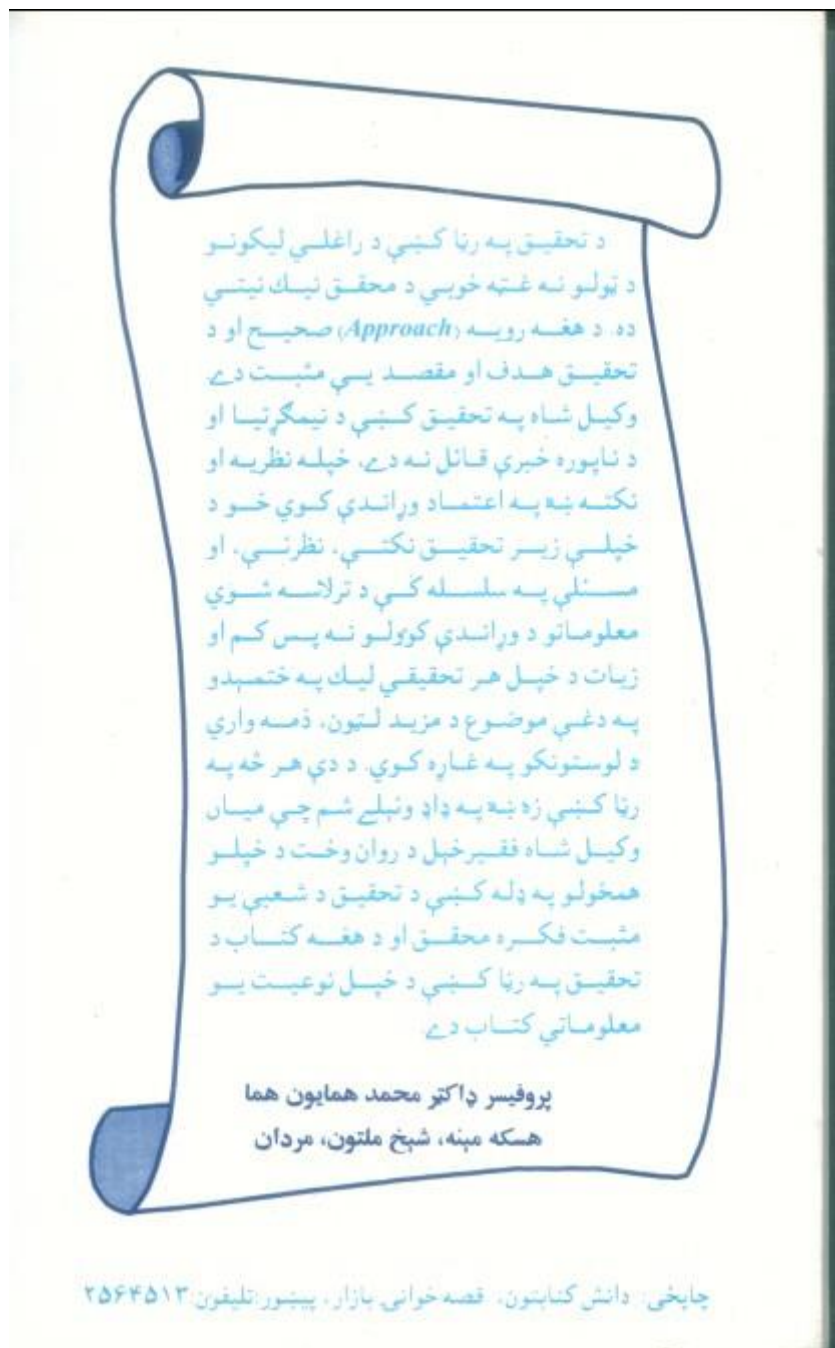

د تحقیق په رڼا کېنې

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

ٲول حقوننن دنكوننن دن

دکتاب نوم _____ د تحقیق ٲن رنناکینٲی

دیکوننن _____ میان وکیل شاه فقیر خیل

د چاپ کال _____ ٲٲٲٲ

کتابت _____ محمد رسول ٲننو اٲنٲی

د چاپ کائے _____

بیه (ٲٲ) روٲی

ناشر _____ سید طاھر شاه ، محمد آصف

سلامت شاه

تروٺے

دخچکے مورپلارپہ نوم
پہ کورچي نورشه
دچاپہ دُ عاکانوچي زه دُ
رناپہ لتون یم

میاک وکیاک شاه فقیرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـا	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچس منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لار ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړه چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو د یوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد د یوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټولې تواری او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد مزره یو څه شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه په ذهنی توگه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوته زړه نه بائیلی، د موصلي خاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گت ته ښه په روڼ تشدې وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دس چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددي دپاره د جوړولارو په رڼا کېنې سرته
ورسول شي ځکه چي د تحقیق ادا نه په کوتلي دليونو ،
قلمي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
وي ديو محقق دچلې مطالعې په رڼا کېنې د زړو نظريو
رد مقصدوي هغه نوې نظريې وړاندې کول غواړي او
ددي لاري د نوو لاروو دپاره دغور و فکر نوې نوې سنکې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پري هم قطعې
او حتمي نه شي کتله کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پيدا کېږي او د زړو مسؤل حل را اوځي د حل تحقیقي کار دماضي
په خواله د مستقبل د محققينو دپاره ديوې رابطي کار وکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخري د تحقیقي رسمياتو دپورې کوونو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققينو ته ددغي تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کېنې گرانې
پېښېږي او يا ورته بیخي او نه رسي او په نتيجه کېنې دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاويز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېنې د تحقیق د لاري سواره
دېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېنې څه کار کړے ده
نو دهغې دېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اځي سر او ښه په نېک نيتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمپره وړک قلعي ښخې
 ېې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ېې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کچه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې تود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيرې نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونډه د تحقیق د دغې بشپړې
اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو
اړانه ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په چل ځان
ځکه چې په اسلای طریقی تحقیق کې د روایت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وندا
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه د شک و شپې
صحت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او د روایتونو
کې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغونډه کړې ده چې د اسلای قحې د پاره د بشپړه کار
وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت
د سنجولو هم دغه بنیاد او گړنولي شي نو د تحقیق پرې معیاري
کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کې پکار راوستی روایتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې روایتی زمونږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې
یکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصولو په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوئله ده -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبېه تحقيق د ځپل شونې مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر څه او هر چاته قبول وي او د هغې په نتيجه ځپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير ځپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونی جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن من کړي د هغه يو غټه نوي دهم دې چې د ځپل کول د نورو ليکونکو پشان دې په يو وخت د ادب په

شيار لسو پېر وپېښې نه دې ايښي او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښي يو کي نه
 وحي بېکه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نغوښ کړې دے او د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښي پي خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښي د ميان محمد الله قمبر خپل
 ديوان پېڅې د ژوند زمانه پي ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پښتانه (نښار)
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښي د علم و فن حدونه ، دانساي فکر
 امکانې بورجلونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښي د هر علم
 او فن ډمه کښي شعبي او د هغې دومره بې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه. د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دے پوهه خلق
 يورون علم، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه مانا
 دکارد پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښي ټول عمر

چڙي هلي ٺٺي جاري ساتي ميان وڪيل شاه فقير چيل د وخت په دڙي
ضرورت ډډر بنه پوهه دے نو څنگه هغه د تحقيق و تدقيق په
عمومي شعبه کښي د ځان ډډاره د ځنگو په قامولي کښي د چيل
جيدا مجد ميان چيل بڼگ (۱۹۲۳-۱۹۱۱۶) او دهغه کورنۍ پښتو په
فقير نيل ميان کانو ياد پښتو د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
پښتني او برسر تي خصوصي، ډيپي څانگه (SUB-BRANCH)
نور بنه کړي ده - د ميان محمد الله فقير چيل د ديوان، تدوين او په هڅي
مقدمه، د وڪيل شاه د دځي رنگ د تحقيقي کاوش وړومبي نمونه ده
او اوس د دے د تحقيق په رڼا کښي دهغه يوداسي هڅه ده چي دهڅي
په لسو ليکو نوکښي شپږ: مفهومونه د سعيد خټک يوشعر، سديق
څوک دے، ابراهيم څوک دے، فقير چيل بڼگ د شاعر په چټ،
نور شحال خان خټک او حکمت او په پښتو کښي پوهي نيلو مطني لغت هم
دهغه د خورتي د تحقيق د دغه ډيپي څانگي سره تعلق لري - ميان
وڪيل شاه په دڙي حقله زه ډډر خوش بخته گڼم چي هغه د تحقيق
د طبعي رحمان سره ډډښتو ديوي درځي علمي کورني سره تړون لري
او بيا هغه چيل ملاچستونه ديونسي تڼا خرد احساس لاندې
او د قام ولي په يوه لږوني جذبه د چيل قام د پيا وړو شراون
د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
کړي دي -
پکار داده چي د وڪيل شاه د نذر لاندې تحقيقي هڅه ډډره
دياندي د نوستونکو هڅي ته راغلي وے، ځکه چي هغه دځي کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه د دې كتاب
اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅې په ضد د هسارتيا
په وجه ديل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په نجله دې درنه
تحقيقي هڅه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
د خپل ناقلا ره خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دمه
اوږدې مودې پورې سا را بڼسكله او په يو برنخور د اناه احترامې
په زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دمه هسارتيا زه
نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې دمه
ژور او په خوارۍ ديكې علي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
رود هغه د دمه اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړه شان يك به د تحقيق په
ډگر دهغه د خوارۍ او دشوا خون نه ډك زړه ستري مزل يو
چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوي مسوده ماته
را كړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
دي په تحقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
يكونونه پرته لکه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځني شاعرانو د ژوند د
پلٽنې او ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې ڪري
دي ڇي د وکیل شاه د ځپل ٿيڻ د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاوشونو
مرکزي او بنيادي نکتہ وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونوپه بنياد موٽڻ د وکیل شاه
په حقله ٻنہ په ڄاڻ وٺيل شو ڇي هغه د ځپل ڪول په تحقيق
ڪارائون ڪنڀي يوداسي نواري ڪنڀي محقق دے ڇي د ځپل هرې تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو (انمونڊولونہ پس هغې ته
په ڊپر شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددغي معلوماتو
په ڄاڻ ځپلہ تحقيقي مفروضہ ٻنہ په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڇي د هغې په منلو ڪنڀي تر هڻي هڻج ڇه باک نه ٿي ڪاري ترڻو
ڇي د بل يو محقق له اڄهه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوء نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي دا غونڊا ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پښتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻج ڇه ليک نه دے دا غلے نو ځکه د وکیل شاه دغه ځپنڀي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽڪ يوشعر -
صديق ڻوڪ دے ابراهيم ڻوڪ دے او په پښتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميښي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن ذلعي محقق د زكروشوي الفناي د يوې
هڅي نښي په بنياد ستايل شارج په وروبي حل د جمهوريت د
تيرونه په تراهركولو د انون درونه د اولاد خني ثابت كړي
دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليك كښي
وكيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات كارا نو همپس خپل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ كړي دا نتيجه چې په دې كښي د
نو شحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذكر دے نېغ په نېغه په
ردكولو د قرآنونو نه دا ثابته كړي ده چې سعید خټک د دې شعر

ه خان كه اطلس د اشعارو او دلي دي
د دې ورو ورو نوي توکي هم نيکلي دي

په دويمه مصرعه كښي د نو شحال د وروني ذكر دے -
د وكيل شاه په خيال د خان نه مراد كنه چې ښكاره ده نو شحال
خټک د دې د خپلي كورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل كانم كښي
په خان ياد كړے دے نو په دويمه مصرعه كښي دهغه زمانو
ته اشاره نه ده بلكه دا دهغه د دې وروپه ميان جميل بېگ ،
شېر خان او ميرياز خان ياد كړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
نه پرته تر اوسه د نو شحال خان خټک د دوه نورو ورونيو د
ادبي جنيت په حقله خه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن ذلعي محقق قياس دهغه د دليلونو په رښا
كښي د يقين بريد ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کبې د تحقيقات د سوجه اصوله مخه د زېرې نظريې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان ختيک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقات کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے ، او ابراهيم شوک دے - د يونوعيت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دي زلمي محقق ددغې دوارو پخوانو
نوم ورکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقات يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دوارو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه ، د وختونو په تير وکبې ورک پاتې شوې
دي نو حکه د پېژنو تحقيقات کارانو دهغوي په حقله چلوکې نو کبې
ديو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کبې يو
هم د حقه کوتلې تحقيقات په رڼا کبې ددغې شاعرانو د حقه
حاشيې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره حقه نه دي
وييلي وکيل شاه وروميه محقق دے چي د پريه شوانخون او
د خپل قام ددغې دوارو شاعرانو د موندنې د لټون په يوه جذباتي
هغه دهغوي دکلام دد اخلې شهادتونو په م ا دکه هغه ورته
هر شخو د خپلې علمي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتجه
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چي صديق او ابراهيم دهغه د حبه
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو ۷۷ د ۷۷ څخه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د ۷۷ او دا لغت ميان جمال شاه فقير خپل تصنيف کړې د ۷۷
شوک پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خپل
روښې د ۷۷ -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او دهغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کابو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) پښتو د مردان
د کابل په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ۷۷ په خپل ډې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د ۷۷ پښتو ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د ۷۷ څخه منظوم
سفرنامه پي تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ۷۷ د جذبې او په هغوي دکار يو ډې ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي پښتو د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د څه نوې خبرې کوشش شوي د ۷۷ او څه
داسې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوي ده پښتو په
• هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ۷۷ - په کتاب کښې څڼې
داسې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په داسې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د ۷۷

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه ډېرې معلوماڼې خبرې را ټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازه لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فنې غوښتنوڅڼې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونوڅان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتې انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو ډېر اهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زموږ ددغې څې غوښت پاتې
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره ډېر اهم مواد
بیا موندل شي -

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀر و پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش براه راست طريقه
 ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه
 صنعتونو پاسه داره وي حڪم ڇي دا سڀي ڌڙي نو معنويت او
 صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا
 کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
 نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿي وي ڇي په کني په ٿي به ڌ
 لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو ڇي
 وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنیادي اهميت ضروري
 حڪم ڇي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڇي يقيني تاش
 و رکوي. البته په تحقيق کني ڌ هم چوما ديگر نيست په شان
 فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په
 نتايجومني اڻ بر بيا سي. تحقيق کڏ هر حقو يوزر ڌ ستري
 او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش دپاره مناسب
 ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئلہ ده او
 ددڻي چل دا لاند ڇي کوڙو دپاره يوه اوندہ تجزيه ڊرہ ضروري

ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کڙ پڇڻه لار
 هغه ڄان ته پڇڻه مونبه کڙي ده په دڻي صنف کني د نوي
 نوي موضوعاتو په ڊٽون نچل تحقيق ته دخلقو دپام راگرڄولو
 شوق او جذبه ٿي. او دڻي دپاره ڇي هغه کوم ليک ڊول
 نچل کڙ دے هغه ساده اوروان دے اود وخت د ٿي ڊوسره

په نور هم منغاو ساده شي. زمونږ ددې محقق ديك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت دے چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه ديك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكتې د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت دے. وكييل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكتې، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په داډو پلې شم چې
ميا وكييل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب دے.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملتون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورو نو کې ځې خان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورو نو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدی هجري
باندي محیط دے په دغه دويم دور کې مؤرخانو د دوو د لوسره مخالف يو چرچيوه
ډله دستر صوفي او پير بايزيد روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې روښاني ډله
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هر کله ستر صوفي بايزيد روښان دتموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحريک بنيادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښ
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه ېې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چشیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
ېې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنیفاتو او تالیفاتو خوا
هم ووپه ۱۹۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې ېې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتمیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې ېې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبدالحلیم
هم الف نامې یکلي خوددې ته ځکې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښود دے چې په هغې کې د ارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوي لوي شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلي دا ېې د مخزن سره یوهنلے
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېټ يا پېتونو کېنې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الفنامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه
الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
ددې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېږ ثبوت دلالت دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الفنامه کې شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات* ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې چې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي ممداد ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي ممداد الفنامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب لیکي -
مورن ته د كړي ممداد د الفنامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنی محفوظاً کن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه دے
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ټول بل يو كتاب چې د كړي ممداد كېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادبيا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې ليكلي
ارو ايجاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميښي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمر خان بن عبد الحليم زوے دے او د عبد الحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل صېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل صېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل صېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل صېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په سره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل صېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسوا و دایہ ینہ ۱۰ سرہ و پیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اود گوان سر تحقیق ہوا مد مل سبب ہفہ شک پہ یقین کنہی بد لوی
پچی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او ویکلو پہ کوم کنہی پچی دوی یعنی حافظ عثمان
د شرح سبب بناقی پچی ہفہ ختہ اسباب دی پچی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانوں حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ در ویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے تحقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سیسی حرف را بزر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سیسی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یکہ سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
و اصل حق اند برای آنکہ آن اشان و اصل حق ما را بحق وصل
کنند و آن اشان و اصل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ ~~محمد عثمان~~ « كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سبب
دا ضمه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل بڼه کاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي ليکلي شوي دي چې د کويحداد د
الفنايي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات انواني
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلي شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم " واصله الحق "
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دھی د خدائے پاک پہن ند نده
او د حق ر نیا وه او د ا هس خک دھی د پاره د عمل او د حق د پینڈ نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحہ شی او حق سره ملگری شی
او د دھی شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چھی دا مقدمه
د پرہ تفصیلی ده خو پہ دھی مقدمه کبھی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که ننه په یقین کبھی بد لېږدی هغه به دلته دا و پم چھی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې مادمقدمي نه هلته په
 لهائ هغه حصي او ليكلي دكومې نه چي نونه معلومات موبن ته تر
 لاسه كېنې او كېدې شي چي په دې مقدمه كېنې نور هم خه داسې
 وي نو تر كومې چي ما دا اوكتله مونورپه كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس دالف نامې شرح
 شروع كېنې چي د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقاً طريقه طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي كوم چي محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو چي ذکر ي په دې مضمون كېنې
 راغلي ليكلي نودلته دغه آخريني اقتباس ليكم چي په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۱) قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې "تو ما فظ محفوظ کن عثمان
تو از دیدن * درج دے اولته زما سره دسخې په آخر کښې "د تو او په
ثانے عشی را از دیدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان * یکلې
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سرانے * یک دے -

دغه شان د کتاب لیکلو نېټه په هغې نه ده یکلې اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید یکلے شوعه چي میاشت
او ورځ ترې معلومېږي ټوکال چي نه دے یکلے -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي یک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بسکه د الف نا چي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصیل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پنه میفرماید -
اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا هرگز میسر نمی شود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتزاز کن از آنکه هر که عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبی نور معلومات نوشته چي
دے د کوم هائے دے نوگوان محترم زلمي هيواد مل ميب د خپل کتاب
” دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي “ او بل يو کتاب “ په هند کتبي د
پښتو ژبې او ادبياتو دايجاد او ودې پراونه ” کتبي ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبي دے او بيا د اهم ليکي چي په تقي نک کتبي د عثمان شرح مايلدلی
کتبي او د شرح دارو ا بناد قاضي محمد عمران تونکي په خطي مجموعه
کتبي پرتکه ده د غه محمد عمران د عثمان د خپل خاندان سره تړي او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کوي دې دارنگه ملا وېرې - و نسخي خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د غه عبد الحليم په زامنو کتبي دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي دے د چاپه اولاد کتبي دے نوکه موږ دې اضافي عبارت ته غور
او کړو مو موږن خه ناخه اندازه لگولے شو چي عثمان د چاپه اولاد
کتبي دے دا خبره هم کول غواړم چي زه خه وايم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېدے شي دا خه ختي خبره نه ده کېدے

شي ٻي غلط وي که مون پڌري په دې يوه نيمه کونبه سوچ او کړه
لکه ټي وايي -

پس اسی غلام قادري اگر طالب سلسله عالیہ قادریہ بریجات شاکہ
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلومېږي ټي ټي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان اخوند دروېزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي دسلسله
قادريه سره تعلق لري لکه ټي ټي ارواښاد عبدالجليل اثر افغاني صېب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د اخوند دروېزه په بيان کښي يکي
اخوند دروېزه د پيس بابا عليه الرحمه د ښږ نه لاس نيوه
کړي ده ټي ټي بياروستو هغه ټي ټي خپل خليفه او ماډون کړو
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهروږديه - پختيه او
کږويه کښي اجازت ورکړه او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کړه وو -

په دې اقتباس او د عثمان په اقتباس که غور وکړه شي نو داسي
معلومېږي ټي ټي عثمان د اخوند دروېزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ټي ټي زما په خيال ددې تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دې وجه عثمان د خپل نيکه کړيد او
د الف ناي شرح يکي او زما د تحقيق ياد ټي ټي په دوسره د کسرين
محترم زلمي هېواد مل صېب هغه شک ټي ټي عثمان بن عبد الجليل بر عبد
اخوند دروېزه په اولاد کښي دے په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان ٽوٺي دغه خبره رد ڪوي ڇي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
 دے۔ وس دڙي شرح باره ڪنڀي به بن ليڪل وڪرو۔ شرح په توره
 سياهي په خه نستيڪ ڪنڀي ڊږه څڪلي ليڪي شوڙي ده اوسره سياهي
 هم په ڪنڀي ځاڻ په ځاڻ استعمال شوڙي په دڙي شرح ڪنڀي انونڊ ڪوئيداد
 په محقق سره ياد ڪړے دے اود الف ناهي دشعر نه ځڪنڀي ځي "قولم"
 الفانڊ په سره سياهي ليڪي اود دغه شان ځي شرح په "ش" سره په سره
 سياهي ليڪي ڊږه ځاڻ ځي ۱۸۰ دے په هر مخ ۱۳ ڪنڀي لږي ڙبه پارسي
 ده ڪاغذ ځي ڊږه دے شرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده او په آخر ڪنڀي ځه
 وڙه ځي ڊږه ځي ڊاهم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يڪ دي۔
 دڙي قول بحث خلاصه داده ڇي ڪومه شرح سر محقق گران زليهي هيواد مل
 مپ په رياست ٽوٺ ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ڀيدلي
 ڪتي اولاد تراوسه په دڙي سيمه معلومه شوڙي نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي څڪل ڪنڀي په ڪنا ځاڻ نه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لږي
 دڙي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙن دا و ڀيڻ شوڙي عثمان دڙي شرح شرح
 دے او عثمان د انونڊ ڊږه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
 ڊور ڪري شوڙي شجري عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انونڊ ڊږه
 مطابق صهي ده نه ڇي د قاضي محمد عمران ٽوٺي د خاندان سره تعلق لږي
 په دڙي مقدمه ڪنڀي عثمان دڙي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
 شان ڊڪوئيداد الفنامه د عبد الله قصوري "ڪلمات الوفيات" د حاجي
 بهادر ڪوھاڻي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
 شرح معلوم شوڙي دا و دڙي شرح متعلق زما تحقيق ڇي ڀي د خپلو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کړیمنه د قلمي نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمي دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمي په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالمحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت با جوړ ملکنه اچنسي -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فريښتو ادب ته خدا وړکولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کښې د پروفيسور شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام نوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک وغېره او دغه شان د نوشحال روښه روږونه ملکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې او يو د پرېشه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق نسا غلي همپس خلیل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوسته دے ته منظوره شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكار ده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ټي ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ټي د چا بيل چا خكه چي اكثر زمونږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روكي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ټي د هغه زوي كوي وږي پرې سرخو ب كوي
 چي لا ديوان به ټي گوري د بيل بيل شعر جاړه به ټي اخلي د تحقيق په تله
 به ټي تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يا لوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي كاظم خان شهيدا پادري هيوږ و ټي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه كښي زمونږ عالمانو گډ كوي او آخر ټي د افضل خان زوسته ترې پور
 كوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ټي
 كړو . ددې قولو په ديوانونو كښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ټي په
 قياس سره ثابت كوي .

د سعيد بابا په ديوان كښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان كه اطلس د اشعارو و دني دي

د ديو دريو روڼو ټوكي هم بيكلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپږ گڼو لي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت
سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي
شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله خپله راځي
د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شال په توگه به د دې
ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د
سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل
مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پس ې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران و خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نور پې پي په صفحه ۸۷ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوئ دے. سعيد
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان له مطلب د خوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدیق الله ريښتين ښځپ نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي اوزما د
نظر وړاندې نه وي خو ترکومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نوکه دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خليل صېب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک ، سکندر خان خټک ياد کړي اورښتين
صېب د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت مېدان ته راشي زه چې کوم مې راځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه چې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زمانو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال باباً د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېږي د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکي چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي ترې شعر
لیکي ځکه چې د مخکې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنګه چې وړاندې اووېښلې شو.

ګران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضمیمه
ده چې د سعید بابا په دیوان کې د رباعی دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکې څه واقع یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بېله لیکلي شوي رباعی ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کړې شي نو د دې شعر روښنې مصرعه باندې مو
 ټول متفق يو چې د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اکثر د دغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړې - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کينې استعمال کړې نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موږ ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د ديو درېو روڼو توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد شنگه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکي مصري سته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شعار ښکلي دي نو ورپسې "د ديو درېو روڼو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خټه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د ديو درېو
 روڼو" روڼو نه مراد د نو شحال بابا روڼه مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو مې سکه روږدے چې لار د حق نيولي

دو روڼه مې نور دي يو په نم دوهم مې نم

کليات نو شحال

نو چې هر کله د نو شحال بابا د دې روڼه شته چې دهغوي نومونه

دا رڼه دي - د سکه روڼه مې مراد فقير جيل بگ دے د دې دوو روڼو

مور خلوزی وه دوه روپنه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمسرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
روپو اشعار هم بنکلي دي حکه چې مخکې د خان ذکر دے او ورپې
واي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې مخکې ذکر شوي سري روپنه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درپو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شمال بابا دغه درې واړه روپه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روپو
کې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کې پښتو
اکېډمي کې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدیه په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روپنه شمسرخان او ميربازخان نو
کې دے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ويا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنڀي معلوم وو
نوڪله ڀي ”خان“ د دري روڻو بيان ڪرڻ دے۔ اودغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ڀي دعو شحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ڀي ڇه شول ڪڍڻ شي ڀي چا سره
ڪورو نو ڪنڀي پرا ته دي او بنا ڀي نه۔ زما دڀي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ڀي د سعيد بابا دڀي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ۔ شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ڀي د خان زمان
اشرف خان۔ عبد القادر خان۔ سکندر خان يا د خان نسي علي خان۔
سعيد خان، کاظم خان۔ او عجيبه خبره نو داده ڀي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا وڻي په دغه در پورو نو ڪنڀي خان حسابه
وي دري روڻه نو پکار دي ڀي نور وے۔ سعيد بابا په ڪنڀي نه
دے شمار وڻي ڀي شعر خود هغه دے۔ دا وو زما دڀي شعر متعلق
ڇپر نه خود ته ره بيا يو ڇڻ دا خبره تڪرار ووم ڀي زما دا ڇپر نه
يا راڻي ختمه نه ده او نه صي ڪڍڻ شي خود خپلي پو ڀي په رڻا ڪنڀي
ترې زما دغه مراد وو۔ ڪڍڻ شي ڀي نور قدر مند پوهان محققين
ترې نه بنه او صي ڇپور را و با سي۔

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۷- ۵ ټیټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږن ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښور
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بويه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور خور و شا

اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحى جيبې پښانه

شعراء اول ټوك كښې په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښې د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښې بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفعالي كښې يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښې

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵

په كابل كښې د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نښې

ټيټپ له اړخه د ارواښاد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښې چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښې يكي -

صديق هم زمون: د هغو پخوانيو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مون ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صديق
د ژوند حالات دهغه ځاي ځاي ځاي ځاي د کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځاي کړم خو دا هم ليکم ډېرې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شي ډېرې نوم، درانه محققين يکوال ډېرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راغې ښکاره کړې او اصل مرام ته اوږسي د ډېرې
ډېرې پخواني شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو ډېرې
بڅونډه کړې او ډېرې بنوښتونه رسېدلې او څوک د دغه
بڅونډو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېرې لويه مقام حاصل د ډېرې که خوشحال بابا د ډېرې
که د هغوي گڼ زمانې ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په حواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ډېرې دغه

ٽوله ڪورڙي ددي فن نه واقف ده نور فقير بابا زامن به شم
 لکه دخيل ٿوه دزامنو دشعرو شاعريه اوڀرتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - اودغه شان به ٿي نيل خانداني روايات مرگون
 ته نه وڃي وڙڪڙي اوهم دغه شان تراوسه دغه ڪورڙي په
 پڻتو ادب ڪنڀي ستر مقام اوخيل نوم ٿوندے او نور ساتلے
 پي سنکه دنوشحال بابا نوم د سياست او مرثوب سره
 په ادب باندي هم خور وردے اودهغه ورور جمال خان رحيم بيگ
 روحاني دنيا خيله ڪڙي ده نو په دي وجه په پڻتو ادب ڪنڀي
 ٿي نوم تياره ڪنڀي پروت دے دراقم دشپڙي په دنيا ڪنڀي
 صديق چي ديوان ٿري او چاپ دے دجميل بيگ دجمال خان زوي
 دے اوداخبره زه دحاشه نه ڪوم بلکه دڪکو او مقبولوشهادتو
 په دنيا ڪنڀي دلته نيڪم او هغه شهادتونه دارنگه دي - د
 فقير جميل بيگ جمال خان دزامنو متعلق تاريخ مرصع دافضل خان
 خٽڪ ڪنڀي بيگ دي چي د شعوي ديوارس زامن وو خور ٿي بيبياني
 وڃي راقم هم دجمال خان په نمون ڪنڀي شمار دے اود فقير بابا
 په مناسبت سره ٿي اولاد ته فقير خيل ميان کان واري چي پڻتو
 په گوٽ گوٽ ڪنڀي پراڻه دي دراقم سره دخيل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شڪل ڪنڀي پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خيل رفيع خيل چشمي اڪوره خٽڪ له ارخه
 دميان فردوس شاه فقير خيل په زياد او ڊپرڪو او سره چاپ
 شوه ددغه شجره نسب فقير خيل له مخه د فقير بابا د مشري

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوې - او دغه شان به ئې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلې ده
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد د او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ئې نوم تياره کې پروت د د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د د جميل بېگ د جمال خان زوي
د د او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې يک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ئې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د د او د فقير بابا
په مناسبت سره ئې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د د چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل چشمي اکوړه خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وفات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديوار کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربښه عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر السائب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور پونډي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربښه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس را
ددیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د هماغے
هاڼکي اوسنک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راگويي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د سنگ د پاره
سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېږ

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 به بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنان نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شو چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 د هڪ د ڪلي تخته معلوم ٿي پي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. د دغه جگه ڪي ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بند ٿي ٻيٽه ۱۰۷۰ ه ق بنا ٿي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بند و ٻيٽه هم سڄي معلومه
 نه ده ٽوڪ ٿي دنو شمال بابا مش ڪنبي او ٽوڪ ڪتر دنو شمال بابا
 د زير بند و ٻيٽه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بند و ٻيٽه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخو نو د زير بند و ٻيٽه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجد و په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوے - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بند
 وي نو د قياس په روسه ڪندے شي چي واده ٿي دشو يا دوشو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۳ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۳ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۳ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې د دغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هلك دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۳ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۷ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۴)
 کاله دے او هم دغه وخت د هلكواله وخت وي د دې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوي دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکه يې مه واي اشقر
 او بل يو شعر کې د دې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مهندي کړې خدای د نوري
 د اثارو سرې داني پېژندای نه شي
 خدای و تاته کړې انا کوکني زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نو شمال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعراقي وې او حکومت ئې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوهله کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديوبل
صديق چې د چارسدي هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدي

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدي

ملک دے په چارسده اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدي ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
 د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم را غلے دے ددي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مي کلي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم ٺان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او ٺکه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
 صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانه کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مي کلي کٻي ووپي د هغه
 ٺايم به افضل خان په اکوري حسلي کولي نو ايا موبز به ددي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو ٺکه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا-

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه چې هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو بکار او واصله شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خداے د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا پې ا سمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي د هغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱
خاورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې ته تحصيل
نوشهر کې دې -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کئبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتویہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لڑ غولدی یو
دود کئبی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
رین اکورینین سے رین پشمی رین فیر رین بیگ کی اولاد رتی ہے
پہ دے علاقه کئبی پلوسی - د پورو او پی ر کئبی اگو گوری پہ کن
تعداد خنکل پہ شکل کئبی ولا پی دی او ددغه خلتو دآ صدن ذریعہ
دہ - دانوو دصدیق دحائے خائگی بارہ کئبی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقی وو او قیتر بابا
ہم ددی علاقی سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کئبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۶۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل دخان ددی غزل جواب دے
کہ داساسترکی راجار باسم خان سے

پہ دے شعر کئبی صدیق دتو شمال بابا دخان توری پہ احتراپی
طیجہ کئبی یاد کپے دے او دناکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا د احترام او عزت پہ توکہ دخان
پہ ہیجہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کئبی یاد کپے دے نکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيايه تن دخان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر دخان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه دخان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

دا افغان له شعرا په شېدا باندې
دادب په مقتضي دخان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير دشاعران
که مرر وده ئي عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونونہ ثابتہ شوہ چي صديق هم ددغه کورفي
 شاعر دے د نوح شمال بابا نوم په ، احترام سره سکه دهغه د زمانو
 په خان په شعر کي ا خلي نور چاکه ذکر کړے نو نوح شمال يي یاد کړے
 خو چيو زمانو اور وروني د خان په نامه یاد کړے چي په دغه کي
 دخپل سکه دور جمال خان زوي صديق يي هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خاندا يي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کي څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چي د مغلو تک نوازي سکه په خپل يو غزل
 کي په صفحه ۱۰۷ باندې ليکي

توره شري بنه ده نيمه لنگ نيمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واپه لپوني شول پښانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته يي شا کړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتو دے که اوس بيا ونگد پاره
 سور په شهناده کا دغه تور خوني په سر
 رواندي زه هلک ووم چي پرې د و ب محمد مين شو
 بنه بنه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دننگ په کار کي
 نوم يي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خسر
حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
واړه هېڅ کاره نه چې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي خرڅ کړه وو
او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندانې جذبې غږت ښکارېږي او په
دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجې - له پښتو خاڼې شرغړ

او دغه شان دچند ننگيال توږيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميرني خلقو تاسه کوي
ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لوړې پوړۍ شاعر د په
اشعارو کښې ئې دېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
او شېب شاعر او انښوول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شئ نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہڙتوب شجاعت مہڙن شاعر دے سکھ وائي

مہڙي پيہ مہڙتوب سرہ ياد مہڙي

د نامردو کله شوک وائي سنڌاري

د زمري نامہ پري کيڙدہ زمري ^{ڏي} ڇھ

کوان به هان کاندي دتورو پيہ ميدان شوخ

مئلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نه اشنا دو صوفي شاعر هم

وو نودلته کيڙي مونڙ گورو چي صديق واقعي د تصوف او سلوک

د درونو نه تهر شوي و د هفت صوفيانه شاعري که او کتے شي نو د

شعرونو نه معلوم پي چي صديق مريدي تصوف هم کي و و يعني صديقي

ديو کامل پير نه بيعت هم کي و و او مريدي ئي اختيار کوي وه

سکه دا لانديني شعرونه مونڙ ته بنا ئي -

ها چا و ته خوابه ترني شکر دي

د صديق وئيل د پير له برکته

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

دا استاد طلب نه ئي مردوده

تساي قباحه د وي که باور کسيه

چي مريد د خيله پيره شي مردود

او د غه شان د ديوان پيہ صفحه ۲۵۰ وائي -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کسري بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کړي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

ددې شعرونه معلومېږي چي صدیق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اډا بونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حکه چي د
 صدیق پلار فقير جمیل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صدیق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي لکه د پلار لور مقام لرلو.
 ددې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صدیق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صدیق خټک دے
 د هو شحال بابا دسکه رور جمیل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د هو شحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے۔ دعو شحال دوخت دجگري ستائنه جي ڪري ٽيپله علاقه او
 ڪله جي ٽوريه او نوبار ٻنٺيل دے۔ اوڏو ٽوري ڪرکني جي ستائيلي
 دي و منو بد جي ويلي دي دعو شحال بابا په شان جي د
 مپرتوب بهادري شجاعت ستائني ڪري۔ او شنگه پي جي ڌره
 د اهل خان او دريا خان سره د هقوي دمپرتوب په وجه مينه
 ده نودغه شان جي د اهل خان۔ دريا خان او خپل تره
 خوشحال خان سره خپله مينه بڪاره ڪري۔ د تصوف د مختلف
 منازل و درجونه واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعار جي هم ويلي ٿي ٿي ڪو الله ده ڪه ڇري د
 بل خاندان سره جي تعلق وے نو په ديوان به جي د بل چا
 رنگ زيات وو نومعلوم پي پي د خپل تره په وجه جي
 په شعرونو د هقوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه جي د
 تصوف رنگ ددي ٿيو شواهد و نه معلوم شوه پي صديق
 د جمال خان رحيم بيگ فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا واره
 دے او صاحب ديوان شاعر صديق دے و به مرغه د دوي
 د پندر حالات لايه تيار ڪئي دي نو په ٽيه ٽيه ٽيه جي د زوي
 حالات دا وه د صديق متعلق دراقم راڻي او شهنه پوي
 الله دي او ڪري پي نو تحقيق پري اوشي او نور معلومات
 دا برسپده شي۔

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حميديه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ ليکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه ليکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو ليکوالو محققينو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا له زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگريز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقق عبد الله خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هنو
لیکي -

دچمن بی نظیر د شعر د شاعر په باره کښې یو احتمال
داده چې نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهیم
شاه وي حکه چې دي د کلید افغاني د تدوین
د زمانې د شاعر او لسي شاعر وو او د
فیاض کیسه چې په کلید افغاني کښې راغلي ده
ده تشکیل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښې نور څه معلومات چاته هم نشته - (۱)

ستر محقق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهیم باره کښې د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې لیکي -

داقم المعروف محمد افضل رضا) ته پټ ستوري د
تحقیق په لړ کښې د محمد ابراهیم د لاس لیکي د
انون قاسم فوائد اشرفیت نوم کتاب په لاس
ور غلو چې په پښتو اکېډمي کښې موجود د
په آخر کښې لیکي دي

"محمد ابراهیم متوطن ختک مصري بانده"

۱۱) پادري هیوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د بانډي ملا د مصري
 بانډي نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
 حقه ورځي په مصري بانډه کني هم تېرې کړې وې
 او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
 کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشامې د وېشانته پس صفوي د ستر
 محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
 هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
 مشهور بزرگ پير پونډه مېږ په اولاد کني يو
 ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبې
 د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
 طلبي شاعر او اديب تېر شوه د۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
 پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
 او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
 په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
 په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
 تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
 او د ميان صېب محمد عمر د شملکو زوي عبيد الله
 ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان کال په ۱۲۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۲۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدوونکې وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۲۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېدوونکې الملوک
قيصې هم ليکلي دي - قلبي ذخيره ېې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ېې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ېې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ېې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانې ټورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ڀي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردی وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چټ پښتو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڼي د عشق فرد یم
د عشق نوم حکه په ما باندې سهي شه
وچي شونډې ونډې سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گوډیم
که ځي سراو مال دیار په مینه لارشي
خدا ځي دې نه کړه که پري گوم یا پري سوډیم
تعلق هستي ځي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڼي روان فرد یم
دامن واخله چر ځي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڼي لکه گورډیم
بپردان د عشق له سوزه خبر نه شو
بواهم حکه منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هېوز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رگيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى سرود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېدرنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخچه دينا
خه بر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندي بر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځاي کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري باندي
نوبتار وسېدونکې ده او په بل ځاي کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب په گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کوي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنښن بي تمثيل کني چي دميان
انځورکالا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انځورکالا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانوي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تہلہ تہی او پیش کوی بہ چي -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خپل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم چي دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشای ز موزن رہنمای بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لارچیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی خوشحال با
ہم یاد شوے دے پښتو ادب باندي ددہ او ددوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کورسی چي ہم
دپښتو ادب خدمت کوی لگیادی - او پښتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رورچي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو باندي یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکه د خپل رور دتوری او قلم خاندو او یہ ادبی میدان کبھی
دخپل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق داوچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارچیلہ کر ددی شہر باوچو جمال تہا بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہب پتہ سوری نو کباب او دافغانستان نویالی
اوستریکوال عبداللہ خدا شکار تختائی یہ پښتانه شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومنو صفحو کبھی زکو سرہ د هقوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کوے دے - ددوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دې دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعر وو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
زه د خپل گران مشر ميان فرروس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
نسب نه حواله ورکړم -

لس
د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فرروس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت ڇي دغه شاعر ڇي ذکر ښي به چمن بي عمديل وگڼن
بي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغاني کښي يادري شيرز کړي
دے گمنامه نه دے گمنامه حکه دے ڇي چا تحقيق نه دے کړي د
فقير جيل بېگه جمال خان زوي دے حکه څي هم په دغه کتاب کښي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار کښي ځاي کړي دے.

دغه شان بناغلي افضل رهنما بې بي څي هغه د مصري بانډې
متوطن ختيگ څي د تمثيل نوښاد يو کلي دے اوسېدو نکه وو د مصري
بانډې لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري کښي د سيند په څار
ده بلكه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه کښي فرق
نه وو بلكه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډې څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
کښي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوري
نهل پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواو شا
کلو کښي آباد دے - دا هم يو ثبوت دے کېدے شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه کښي سکونت اختيار کړي وي حکه څي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواو شا کلي خود غوي ملکيت او جابدا او
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني بې يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "اخلاقاً نه" دے کښي ليکي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنايې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنايې الله مرتبه ده چرته د مقام د فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سېي نه وو بلکه هکله چې
 هغوي ته معلوم شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکې دے نودرې نه معلوم شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل خله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فوشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اوز يو ترسبه کا چي به خو څو
د ټواقي شاهين ياغي شورا به نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -

دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزل يې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوع دے -

په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واړو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ د ۵۵ - د ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونڪي
دے دغه ٿي د اوسيد و اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته چي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زماني په شاعرانو
کني بنودلے شوء دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شسته او د زماني سمون ٿي هم دهغوي د زماني سره دے -
ددي تحقيق په رڼا کني دا ثابت شوء چي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بيگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده چي بس
دا تحقيق سهي دے بلڪه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے چي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لٽون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي چي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو پښتو اکيډمي پېښور
يونيو رسټي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکيډمي پېښور،
يونيو رسټي ۱۹۷۸ء

- ۳- ڀيرو زياردي ڪنڊ افغاني د ڏهن ندي وي عبد الله خدا متگار
نختاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبد القادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبد الحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمي اکوړه خټک سټير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان دے که
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دي دکوم ځاي دي په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی یہ تائید کینی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کینی چاپ کړی او پہ اردو کینی ترجمہ
ٹی اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندی لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

د غہ شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کینی ہم د غہ ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خیل
کتابچہ "کاکا صاحب" کینی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د غہ کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين كاكخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه روڼه په خان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکا خېل ميان کان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان کان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېر شوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان کانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان کانو کښې خدايې خېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېر شوي ابک
خېل ميان کان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم دهغوي د عثماني مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
نور روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه ئې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د ابک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوشو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - دا خو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځانته ځانته دي - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب تر بی شاعر او عالم ووچ پھ سعید تخلص سره بی شعر وی بی
 ددوی په قلمی آثارو کبھی بی کوم قلمی آثار په لاس راغلی
 دا آثار په پښتو ادب کبھی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار په دارنگه دی -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر په دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید د لاس نیکلے شوې خطی پښتو منظوم
 نسخه ده چې دراقم سره په کتب خانه کبھی لوندی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کبھی په لاس راغلی په دې کتاب کبھی میاں محمد سعید
 د زقوم بادشاه د جنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره بی ورته نوم "فتح العراق" ایښودے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دی چې د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چې ۱۶ مخونه لری په هندو پوس د هلی کبھی چاپ شوې ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نومېږی او سله نسخه د محمد ابراهیم د زقوم
 باد ... ا ه قیصه نومېږی په خطی شکل کبھی پښتو اکبریمی پښتو
 یونیورسیتی او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادم
 صې په کتب خانه کبھی موجوده او د میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شوے دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سني ميتر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شوے دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حکايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حکايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخري څانگه په عنوان " نبي الخاتم کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب " سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه ليکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واورئ اے يارانو
د خپل رور په غم کېږي غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنئ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېږي د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کېږي چې خپل عزيز ته يې دهند وستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کېږي په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کېږي هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم د کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي يې بڼه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه يې يار نه يې شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوي د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور يې خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب يې د غزا په يوباب کړ
و د سره هم شته د دې ډيرې قيصې نورې
د عبت او نصيحت که يې گوري

د کتاب د نوم باريه کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُولَدُ لَهُ حَاجِبٌ يَه وَزِيرٌ
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے داپمه
د زقوم قيصه په هغه ۱۰۰ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحريرين
تحرير هسي چې ملک کوي واره مينين
د محزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسي نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه ټوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگ واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسي شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دې و اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول اصلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کسره خپل لشکر
رېبه درکړه درته فتح هم تفر
د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
پاڅې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
هم سره د قبول امت د پاک حضرت
کوه داخل موجهله واره په جنت
او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره
ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
نورې دا احوال تحرير کړو دې د پاره خلقه
کونډ ياد هم ما عاجز کړي رې د پاره خلقه
يوډ مالک ماته وکړې د خلاصه خلقه
پچې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواښه خلقه

رې به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کبې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کبې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کبې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۷۰ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کبې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کبې د
 خپل کبې نه لړې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کبې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کبې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول دحکمت دې
څوک خبر خلقه ددروشي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم دخپل بستر دپاسه خوب کړه
څوک داهې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندي یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم دخپل ملک . جسمی !
برابر دا نخل په نیار د کلکتي شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وادیلې شوم
دپراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکتي دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکتي کېنې جماعت دے
پې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په کښې صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يو عجيب منقشو ساز ده
مد وخت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کښې ستايلې او په يود پر
جکني انداز کښې چي د جماعت نقشه زمونږ لکښې پېش کړي
په دې سفر نامه کښې يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلې
خداي دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاي ويلار يم
دا سي ورېشته چي زه نه ښم ور غلې
په وطن د بگاني کښې مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کښې دا پټ ليکده
که يو اچي په چا پېښ چرته زمره شي
غټې صورت به شي ويره نه تره شي
په پښتو ادب کښې ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزاز

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو دپاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کيږي د پښتو ژبي دا نوم وروکے لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او دکاتلنگ کلي په لويه هديره کښي خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې راوړي۔

کتابونه:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قبيرخېل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو فارسي (مطبعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء)
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پامنگه پښتو ټولنه دولتي مطبعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه فارسي (جذبل
پرنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ)
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي ليک (جنسي خېل بازار پېښور)۔

۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه تړجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس

پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجاع نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کښې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کښې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کښې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کښې دسترنګيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کښې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کښې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توګه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تموم الحق
کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ځي آس کا
ته ځي پور په سر پياس کا
ستا صحت به ووشي کوره
ته ځي پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کښې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کوک کښې چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کتاب سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ نغونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٲڪو د علاقي د موضع ٽڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٲل په دريچه پښتو اڪٲڻي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشئينه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبد القادر اڪٲبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ چا پڊ پښتو اڪٲڻي
پښتو يو نيورٽي ڪٲڻي په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نڅي "د مراد
شنواري مقاله ڪٲڻي معرفي ڪړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو ڪلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي كتابونو ته
په پښتو ڪٲڻي منظوم ترجمہ ڪړے دے - په دې كتاب ڪٲڻي مختلف
بابونه دي په هر باب ڪٲڻي درنځ علامات او دهنې د پاره نڅي ٲوډے
شوي دي يوه نمونه ٲي دا رنگه ده -

باب در بيان زيرى

زيرے دے په دو رنگ
بيان ڪم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وايم زما رور
خودي دي دا صاحب درنځ
ترې به شي صاحب د ڪنځ
که اوبه خوري دهند واني
د پڅي تا د اوڅي
دا قائده ده د خورما دا شاري
پڅي په خوراک ٲي ٲوڪ راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښي ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے تر شوی او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوی دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدمات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کړې ده . د دې نه مخکښې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدسې سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نيب د کتاب شجره نيب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوکالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
ميان محمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کې داسې يکي -

په سره چينه کې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجرې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۳۰۴)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۳۰۴ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځاندا ن متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوئ ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقي او سرداري ژوند تېرولو خو لوسته خدا

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستخو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو ڊپٽو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپوؤ - سیزو، ځناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 دکشوري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیک وي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره
 یوډېر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع درتیسر و تمم بالتحید - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقنا الا بالله علیه توکلنا و ائیب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیبا د
 لوی خدای حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدای وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خیل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان يې دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د دې کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځانته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کني زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وېل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لايه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دې نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځانته کني يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کيو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا داچي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتڻي شنه؛
ما به ٺاڻن ٺڃه بهل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
دهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتڻي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪٽي ڪيماڻ وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پراسان ڪيو
دوي به هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پند ده په وراڻدي ڇه ته
زياتي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو دهر پيشانه
گزيبدم به سوگوردانه
حڪيم نه وه په دانشانه
چي ڪامل وي طب ڪٽي جانه

نيت ٺي اوڪرو دفتر
لازم شهرت سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کو	خدائے زمان صيب بهتر کو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده منوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه لاندې
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺٺ بيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشني لغات تام

دا و د لغت د لیکلو سبب چې میان تاجمل شاه فقير خېل لیکلے او
 هغه قول حال ټي پکښي لیکلے دکوم په وجه چې دې طبي لغت لیکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په خپل کاغذ په تور
 سیاھي لیک دے - هر صفحه ٢١ کرښي لري خط ټي او ضمیمه نستعلیق
 دے تقطیع ټي ١٠٠٥ ښتي میټر * ٤٠٥ ښتي میټر د جبرو بوتو
 معدنیاتو حیواناتو او ماښانو نومونه په الفبائي طریقې
 سره لیک دي هر نوم په تور سیاھي سره په غټو لیکونې لیک
 دے او سره کرښه ټي ترې په ښو کور شکل کښي تاو کوي دا کتاب په
 اتوشت (٢٨) بابونو کښي تقسیم کړے شوی دے - د رومنې یا سپر
 شروع داسي کوي -

باب اول در بیان ادویه که حرف اول آنها البقاست

فصل الالف مع الایفا رو میتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دریم د آ امیس شلورم د آ ایل په دې ترتیب سره لیکي

دلته به ددې یو دوه مثالونه او لیکو چې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې

لیک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفظه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپڼ ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معنی
 ئي په عربی، فارسی، يونانی، رومي، هندی او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

زہ د فکریہ دریاب	شپہ اوورٹھ وومہ عرقاب
فکر لٹے عظیم دریاب وو	زہ زما عرق نایاب وو
مر جو نیا غونڈی گنران	ما کو و تیارہ کبھی جان
جگنو ہون زمانہ خوراک وو	دھی کتاب تہ ہی پختاک وو
ناگاہ لعل ڈر الماسے	ما بپ و ن کسرل د پری تیا
پہ نامہ د خدا وند	و پش کسرل ما پہ حاجت مند
حاجت مند ورتہ اکش	طابان دی د پرب ریب
دی د طب پہ نیت روان شی	شروع او کوی حکمت خواشی
چچ لغت راشی ستوما شی	لہ استاذ نہ پہ خفگان شی
یو لغت ددہ چچ پربن دی	شروع کوی کتاب کبھی دی
بعضی لوی نہ پوہی پری	عبس قبول عمر کسر پری
در لغات دے ڈر گوہر	بلکہ د پرب دی تر پ بہتر
پہ نامہ د کسر د کار	وی قسمت پہ طلب کار
حاجت مند چچ نفع مند شی	مطلب بیا موی خرمند شی
پاک مولا تہ دی فریاد کوی	ما دی د پربہ دعا یاد کوی
تل دعا دی راتہ کوی سنہ	شاید خدائے ما او بچینہ
رالہ کوی خیل دیدار	د جنت بوستان بہار
بس کسرہ میان تھیل شاہ تہ	فصل خواہہ دانش تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېري به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېډ

۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقويم الحق کاکا خېل

خوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اثر عبدالحکیم - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور

یونیورسټي ۱۹۷۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقیر خیل فردوس شاہ میان شجرہ نسب فقیر خیل، نجنن اتحاد
فقیر خیل چشمی، اکوڑہ ننگی ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- درمیان حداد اللہ فقیر خیل دیوان تدوین و مقدمہ میان وکیل شاہ
فقیر خیل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجلہ اباسین پبلسٹی میا شتیزہ اکتوبر ۱۹۹۰ء پریس انفارمیشن
دیپارٹمنٹ پبلسٹی -
- ۱۰- مجلہ پبلسٹی در پی میا شتیزہ اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پبلسٹی
اکیڈمی پبلسٹی یونیورسٹی -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفیق چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیلې شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړتیه او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېڼې مختصره مقاله لیکل او وپیل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي او يا هم چې خو شحال بابا يو فنکار
دغه - يوشا عرذبه نو دا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
وايم چې خو شحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکے دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - د پښتون نفوس شناس
دے سماجي او اسلامي غبر دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د ډېرو علومونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوچه لري نو بيا
هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خو شحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خو شحال بابا کېنې موجود وے - خو شحال بابا که دکاښاتو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نیکل او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيداي نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزنه په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکمته نو وايي -

درست ديوان ئې لکه باغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزنه په معني د طب کينې اخلو نو دغه
 مهديان ئې هم کتلے او که په دغه رڼخ غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
 نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
 د حکمت و شپل به و ا ئې مختصر
 په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدا بچن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق پېچر لاسي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه د که ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي دے
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په د که (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې يوڅه پورې حکمت لولو او داد هغوي د علم و
حکمت کمال دے چي په شاعري کښي تجنيس من تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر کله چي د حکيم موبن
ته د حکمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حکومت کولو حکمت بنايي - د تودي درس را کوي - د
ژوند سپرولو حکمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حکمتونو پت رازونه را بنکاره کوي د خپد
بېگري د صلح او امن د صبر او شکر د گفتار او کردار درس را کوي
عرفان دا چي داسي هيتچ يو هنر نشه چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حکمت په کسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ئي په گوته کړي نه وي د حکيم موبن ته د سياست او رموز
ملکت - سرداري او حکومت چلولو د پاره د کاميابي حکمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وړکول توري وهل دا دواړه بويه

چي پرې کار د سرداري شي انصام
يا تکیه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مرکو منه شي کار تمام
که سردار د خلقو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

او کاميابي داز وړتياوي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري او حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونديا سرې نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زړونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدي كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي تر سره كېږي
څه حاجت چې رساوشي تر جگړونه
كه پخپله د خپل ځان په بدي نه ځي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه مېرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 دحرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکښي دي دښارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره ښکړي ځوابونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دوحرفونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېشا کانونه څرک
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڙڪرو ڀڻه ڀري خبر ڄڻوم
ڄڻت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خبر ڀڻگره

وڪري وارهه ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪڙي دي ڪو نام ڪڙي
د ڻوڻو ڻوڻو داروبه تل ڪا

سڻاوت

ڪه ڪنچونه د ڪارون دڙبهه اڻباري
په هر لور ڀي غور زو په سڻاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ڀي
د سري ڊچاري ڪل ڻوڙهه په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده پڇانه مه وڀڙن ڪه
رشتيا سڙي ره هره بلا ڄامن ڪا

گفتار و کردار

سوی که بنه دے پہ بنه گفتار بنه دے
گفتار که بنه دے پہ بنه کردار بنه دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چی صبر نہ لری، حکمت به شہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت موی وائے مہ خله

کہ دچاپه باغ کنی بوئے دکیما وی

(۲) پہ منت سره حلوه مہ خوره نحو شحاله

تر حلوی نه لابهتد دے وچ کنڈک

(۳) دمنت دارو کہ مرم پکارچی نه دی

کہ علاج لره می راشی میبحا هم

ننگ و غبرت

په جهان د سنگیالودی دادوه کاره

یابه اونخوری ککری یابه کامران شی

دغه شان که دپنتو لیک دووونو په منفرد (منازکچی

چی دزنجیری په نوم ایجاد کړی که دفرق سندرچی وپلی

نوغه چی هم دحکمت او دانش په رنیا کنی وپلی دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او وڻو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ چي دستار تڙي هزار دي

د دستار سري په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم وڊانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ڻسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علا ٻونو نه خبڻ شم (وڻه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غونڊ ٿي توڻو نه زده ڪرم او هڻن کڻي
پيدا ڪرم -

۴ چي وهل نورل - نورول کانور ٿه ڏهه باز شاهين ڏي

چي ٿي سوري لره يوسي يا مڻ ڏهه يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت ڊڪه خزانه ده - د حڪمت نه ڊڪ ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د اڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او وڻو شحالي ٿونڊن تڻو وڻو حڪمتونه په
کوته کوي نو ٻيل طرف ته دڙي هر ٿه حاصلو ڊپاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او وڻو شحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم اڻهسته په هر بوڻي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه ڊڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه کڻي ڏ

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پيچ کېدو طور طريقتي بساڼي او دلته خان هغه طبيب معالجي
 ثابته وي کوم چې مونږ په موجهه طبعه کېني حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کې بجر کېني د طب نماڼي
 زېب وزيږت جوړه وي او د هر شخړه مخکېني بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم کېني ځکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کېني خو بې غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بې لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بساڼي.

پېچ کې چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه

پيچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا ستې کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان ټي په عالم کېني د ژوندو

د دې نه پس د خوراک ښځاک باره کېني وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا د چيني د

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلے کبې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيدونه استعمال کړه -
که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
که ټي موچي اورے ژے گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مکره چل پور
او دغه شان دېرې د حکمت خبرې ټي په طب نامه کبې
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چي که عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدے شي په
طب نامه کبې د سردرد بيماري - د نيم سردرد دسترگو بيماري
د فالج بيماري - د يرقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او ټيکاره
بیماري ښود لے شوي او د هغې نېټاڼې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جړو بوټو داروگان چي په آسانه ملاویدے شي
نو شحال بابا موبزته ښود لي او ورسره ورسره ټي د اهم راڼودلي
چي د هغه طبيبانه علاج مکره چي د خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلی کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بیمار ورسره راشي بيا بیمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېښ خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازف عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشته اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرخښه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کېې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کېې
ليکل ددې هر څه نغز او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو کېې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتو سره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کېې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ٿ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوڻي لوڻي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراته دي حوزة ن نوشحال بابا د کورفي
ديود اسپ فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوع او زيات شهدي
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٿولو نومونو
غلبه موندلي ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکڻه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر وريافتونو او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پدونه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتيک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موندلي

د لويې پاڻي مريدان ٿي په سلسله پڅټيه کښي پيدا کړي دي ځکه
لور مقام دے چي خپل سکه رور نحو شمال بابا ٿي د فراق او غم
په حالت کښي هم د فراقناهي په شعرونو کښي داسي سټايي -

چي ټي دور په کښي طاعت کا

هغه غم دے خداے جنت کا

خداے دي غم ورځي يوسي

خوبش خورم دے په کښي اوسي

چي د رور ټي پرې مقام دے

په اغه غم دے ما سلام دے

دغه وجه ده چي دنو شمال بابا د اولاد سلسلي ته خان خپل
وټلے شي اور فقير بابا جمال خان سلسلي ته فقير خپل ميان کان وټلے
شي د اقم هم ددوي نمسے دے جميل ميان د علم ظاهري اور علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وټل به ټي په ډر بشکلي انداز
کښي کول ددې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ دشمس الدين کاکاخپل
چاب له اړخه انجمن اتحاد فقير خپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خپل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسي يکي

په مسجد کښي وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرخه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي د پر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې خوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې د پر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د اهم يو غټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البركات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وېسې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپل د دے
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
دے چاپ شوی د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توچې و سېلي دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایي -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحکار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو ټوک غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رقا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وئيلي دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم لکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارچې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابچې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په صحرا کښې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړې
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کارهر کور ډپر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښې شب وروزلجا وم
بل په زړه کښې څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښې څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستادحن خيال چرڀي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهفہ نه
جمال ستالہ مخہ نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهفہ نه دے

دریم غزل

وہنتہ سپن سترگي تاريکي چينگي دار ڀي
تہ لاگرڀي خيل پردي په ختس نفا ڀي
خداے طاعت دپارہ ورخ لہ تمانہ غوار ڀي
تہ دکالونخرشي نن لہ خدايا غوار ڀي
شوپي په کوم عمل غره پڄي نوشمال گڀي
سختي نوهم : د . موڀي په زور کسرا ڀي
ستا په سرباندي ڀي ترس جلات ولا ڀي دے
کوم زمان به دي سر پر پکڙه په ولا ڀي

ددي غزلو باره کڀي دختي محترمو يکولو د خيال دے پڄي دا غزل ڀي
دجميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي دجميل بېگ نوم جمال خان نه . دو
دا چرتہ دسيکامود وخت د شاعر کلام دے . داسي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پوري په جميل خان نه ياد پوي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکښې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم لیکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلمن په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تراوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ و پېلې شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلې وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سر د نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان د نوحه جمال
بابا دور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د ډېره غمړه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الميرن کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بهاکو خان د يوسفز و سردار اولوې
ولي الله انون څالاک بابا د نيل بسکو تخمه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلې او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلې وادې خلي

که خواري نه وي دې د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره لوي خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لوي عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتلو پچې زموږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کېږي وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به څه وي څه وي

وايي پچې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تھانه سوات

اوسېدونکې وو دنوشحال بابا اجنيسے وو زامنوته ېې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایې چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته ېې اووسے چې دې وخت کېنې مهران نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار اوکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېشل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مهران که نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تھانې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دُعا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي ېې اوکړه

دایې چې يو ورځ د مغوپه وخت کېنې د اتيک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه ېې لوتلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کېنې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 ېې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژبا انګولا را غل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بېړۍ رکتې کېنې سورېدو نو دا
 اشعار ېې اووېشل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

اوهر کله چي بهیږی ته سور شو نو داسي وايي -

بهیږیه خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندی کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانس
 خدائے ئي وی مل چي بندیوا آزادو

او هغوي چي دغه ظالم صوبیدار ته مخامخ شول نو په صوبیدار
 رپیدل او بگیدل اوقی بوقی ئي شروع کړي ټول مال حال او خلق
 ئي ترې راخداص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کښي مریدان
 گرځیدل دے به ترې مخکښي وو مریدان به ورپسي وواو دا
 اشعار به ئي وئیل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه
 او چیدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونکو
 راغلو چي خدائے پاک ته سوال اوکړه چي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓
 تحط سايي دېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو سينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگارو باندې باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلې ارمان دے
 ورېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓
 مویه چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 د نيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوب نه راکوړنه

هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار کڻي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني کوي ٻي مڻي

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خيله کوي او صروخت
 به په جذب و مستي کڻي وو خونچيل خاندا ٻي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ورکري او ٿوندي ٿي سائلي او ٻي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جلال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او ٻي منظومو ٿو ٿو کڻي ٿي اشڪال
 ڪري دے لوي الله دي او کوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور گابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ کان نه دے معلوم البته د وفات کان ٿي معلوم دے
 دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڇڻي محققين ٿي به قياس ٿيڻه ٺهڙ پڙ پڙانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو ٺهڙا په گوٽا گوٽا کڻي پروت دے په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي د هله ټي مزار دے د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مهله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنې له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فراقنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

- ۸- مجله پښتو پښتو اکېډمي پېښور پوښتورستي ستمبر ۱۹۷۱
- ۹- هېواد مل ز لښه فرهنگ زبان و ادبيات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډمي ۱۹۷۷
- ۱۰- ماهنامه (لحق) دارالعلوم حقانيه کوره خټک اکتوبر
۱۹۸۰ و ۱ اکتوبر ۱۹۸۱

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبې ږي -
لټون - چاڼول د مخه څيز بنیادي حقیقت معلومول - ديو څيز
پوره کره کتنه معنی لري په انگریزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
روایاتو په رڼا کبني د یو حقیقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او یادې د معلوم شوي حقائقو نور زیاته تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کبني پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه (وکړي) - تحقیق په هر مېدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاریخي
څانگه وي او که جغرافیایي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر مېدان کبني وي دا د برکسران

او کي پڇڻ ڪارڊ ۽ د تحقيق ميدان ۾ ڀرارت ميدان دے په ډي
 ميدان کښي د تحقيق اسونه سترې شي تحقيق په کښي بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د ډي به حوصله نه با ټلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي د ډي شال د سمندر هم دے چي په سمندر
 کښي د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشڪله او گرانه وهله شي چي کله کله په کښي د
 ډو پيدو پره هم وي خودغه ملغرو پسي به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به ددغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښي لاميا بي موي د ريو ډرڼونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چي چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ټي ختمي نه دے وټي او نه تحقيق
 ختمي کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که چري مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو د هغه د زماني تا کال
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښي اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت ډڼونو حاله زېږېدنه
 استوگنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښي او د هغه زماني د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښي به ټي راږي قائمول وي د هغې نه پس چي هرکله دغه مواد
 پيدانه شي نو بيا به د چاپېښ چل نه حالات معلومات حاصل وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښي څه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښي به راږي قائمول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او ددغه بحث په رڼا کښي پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پر ريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشریح يا تفصيل بيانول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

محقق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي | ۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :-

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنياد ڏي
 ماخذ کڻڻ شي اوڀر ڏي ڪنڀي هفتہ دستاویزات شامل ڏي ڇي ڀه
 هئي ڪنڀي د هفتہ واقعاتو ریکارڊ موجود وي ڇي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڀه ڇپلہ ڀيڊلي اورڀڊلي وي يعني ڀه بنيادي ذرائعو
 ڪنڀي د موقوع شهادت زيات اھميت لري ڇي ڀه هئي سرہ د
 تاريخ ڀه معقوليت ڪنڀي اضافہ اوشي اور ڪمہ شڪ شبہ ختمہ
 شي د ڇي۔ يونڊو ڀيٽس ڀه وڀاسرہ مؤرخيتو بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڀه دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري۔

ڀه ڏي ڪنڀي ذاتي
۱۔ بنيادي مخطوطات:۔ لاغذ وٺڻ۔ دستاويزي

ريڪارڊونہ مرڪي او نور متفرقه ٽخين وٺڻ شامل ڏي۔

ڀه ڏي ڪنڀي
۲۔ د مرڪزي حڪومت مطبوعات:۔ د صوبائي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونہ تقريرونہ
 د خطونو مجموعي اونور معاصر مضمونونہ شامل ڏي۔

د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق۔ نقاد۔ شاعر۔
 ڊرامہ نگار پوهان همايون ھانس ڀه ڇپل تاليف د تحقيق فن
 ڪنڀي ڀه صفحہ ۵۶ ڏي رنگ ڪنڀي ورڪوي۔

ڊاڪٽر جميل جالبلي ڀيڊيل تعريف تاريخ ادب اروچند
 اول ڪنڀي د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلعي ننڍو
 او مطبوعہ تصانيفو ذڪر ڪرے دے ڏي ڪنڀي ڪنڀي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خوله کړه ده. دې سلسله کېنې د اکتبر
 جمیل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه د خپل کتاب تاریخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲-۴۹۳
 بکې. د سيد بلاق په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ کېنې د معراج نامې په نامه
 کتاب وليکلو.

د دې معراج نامې نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان ننه
 علاوه ته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چې د تعینف من په کېنې ۱۳۵۶ ورکړه شوه ده.

په دې عبارت کېنې د سيد بلاق د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پيش کړه شو.
 ۲- ثانوي ماخذونه:-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپې په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښل شي په دې کېنې نصابي کتابونه
 چينټ يانې قيصې سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيواد مل د خپل
 تالیف په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ایجاد او ودې پړاوونه

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوړ نظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلې
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والې
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولې شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلې شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ لږ وي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر د انسان
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراعنه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف هائيدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاحو کارناڼي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعظيم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جده پېښور، ۱۳۷۰ هـ په ص ۷۸ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکلے دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نو اديبانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې اودايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیغه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانول شي نثر دے

د انځور و د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یېکې -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یېکې: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرېچې دیوبل دیو هولو دپاره کومې خبرې اترې کوو

یو قسم داوي

۲- دوټم قسم ته خطابه یا وپناوټلے شي په دې کني تقریر نه

بیانونه - وپناکافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو-نوټو

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په یکلو کني کم او په وټلو کني زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یوا هم قسم دے لکه چې دنوم منه

ظاهراً ده چې دانثر دیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو-

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو دپاره په تحریر یا لیکو

کني چې کوم وپنا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغږه دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دوټم شاعرانه اودانشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطیف اومشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیہ دار او متبّع او مرصع نثر -

۲- ساده نثرچې قافیه نه لري په دې وخت چې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي د اړه دې نثر
کې يکله شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۳۹۰) خوا و شا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پټه
خزانه چې د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کې
متنازعه حيثيت لري دهغې په وايي چې د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۷) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېزمه" په نوم او يکلو معناي ده "رېگستاني نيم" دا
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پټه خزانه کې د لرغوني
پښتانه چې د شيخ کټه تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلے چې دا به د نثر
رو مېني کتاب وي وپي چې چا يه له نه دے او وجود ي

نيشتہ به قياسي او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يوبل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خواؤ شاکنې تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشاکنې اوسېدوځني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پانې څي ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پانې کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريد الدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نوځني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کتاب نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پانې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پانې هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نشر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز څي د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکتو ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه څي ماڼگرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ څي کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پانې نه شوه او د نشر يو مينه کتاب خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکلمه سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نهمې وو تاريخ موصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او اخوند ناکي لسرې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته بڼکلا او خلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکښې او زيات دس او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که کل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او اړخ کې په نثر کې زيات ښکل او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بکا بکښي
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښنگ هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانہ پېښور، ۱۹۸۶
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**